

Domslut

Artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1610/96 av den 23 juli 1996 om införande av tilläggskydd för växtskyddsmedel ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att bevilja tilläggskydd för ett växtskyddsmedel för vilket ett giltigt godkännande för försäljning har utfärdats med stöd av artikel 8.1 i rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005.

(¹) EUT C 220, 12.9.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts — Republiken Lettland) — Dita Danosa mot LKB Lizings SIA

(Mål C-232/09) (¹)

(Socialpolitik — Direktiv 92/85/EEG — Åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar — Artiklarna 2 a och 10 — Begreppet gravid arbetstagare — Förbud mot att säga upp en gravid arbetstagare under tiden från början av graviditeten till utgången av mammaledigheten — Direktiv 76/207/EEG — Likabehandling av kvinnor och män — Person som är ledamot i den verkställande kommittén i ett bolag med begränsat ansvar — Nationell lagstiftning enligt vilken en sådan ledamot kan sägas upp utan begränsningar)

(2011/C 13/17)

Rättegångspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dita Danosa

Motpart: LKB Lizings SIA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Augstākās tiesas Senāts — Tolkningen av artikel 10 i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 348, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 6, s. 3) — Begreppet arbetstagare — Förenligheten med direktivet av en nationell lagstiftning enligt vilken en ledamot i den verkställande kommittén i ett bolag med begränsat ansvar kan entledigas utan begränsningar och särskilt utan hänsyn till ledamotens graviditet

Domslut

1. En ledamot i den verkställande kommittén för ett bolag med begränsat ansvar, som utför arbete åt bolaget och som utgör en

integrerad del av bolaget, är en arbetstagare i den mening som avses i rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG), om ledamotens verksamhet under en viss tid sker under ett annat bolagsorgans ledning och kontroll och om ledamoten som vederlag för sin verksamhet får ersättning. Det ankommer på den nationella domstolen att göra den erforderliga prövningen av de faktiska omständigheterna i syfte att bedöma huruvida detta är fallet i det nationella målet.

2. Artikel 10 i direktiv 92/85 ska tolkas så, att den utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken det är möjligt att utan begränsning entlediga en ledamot i den verkställande kommittén i ett bolag med begränsat ansvar, när ledamoten i fråga ska anses vara en gravid arbetstagare i direktivets mening och det huvudsakliga skälet till entledigandet är att ledamoten är gravid. Även om det antas att ledamoten i fråga inte ska kvalificeras som en gravid arbetstagare, kan ett entledigande av en ledamot i den verkställande kommittén — som utför ett sådant uppdrag som det som beskrivs i det nationella målet — på grund av att vederbörande är gravid eller av skäl som huvudsakligen hänger samman med graviditeten, endast avse kvinnor, och det utgör därför direkt könsdiskriminering, i strid med artiklarna 2.1, 2.7 och 3.1 c i rådets direktiv 76/207/EEG av den 9 februari 1976 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/73/EG av den 23 september 2002.

(¹) EUT C 220 av den 12.09.2009

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) — Alketa Xhymshiti mot Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

(Mål C-247/09) (¹)

(Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer — Förordningarna (EEG) nr 1408/71 och nr 574/72 samt (EG) nr 859/2003 — Social trygghet för migrerande arbetstagare — Familjeförmåner — Tredjelandsmedborgare som arbetar i Schweiz och som bor med sina barn i en medlemsstat i vilken hans barn är medborgare)

(2011/C 13/18)

Rättegångspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alketa Xhymshiti

Motpart: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Lörrach

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Baden-Württemberg — Tolkning av dels rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser (EUT L 124, s. 1), dels artiklarna 2, 13 och 76 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57) och artikel 10.1 a i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 74, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106) — Tredjelandsmedborgare som arbetar i Schweiziska edsförbundet och är bosatt med sin maka och sina barn i en medlemsstat i vilken barnen är medborgare — Beslut av bosättningsmedlemsstaten att neka familjebidrag — Fråga huruvida sådant beslut att neka familjebidrag är förenligt med ovannämnda gemenskapsrättsliga bestämmelser

Domslut

- Om en tredjelandsmedborgare är lagligen bosatt i en av unionens medlemsstater och arbetar i Schweiz, är rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser inte tillämplig på nämnda arbetstagare, i bosättningsmedlemsstaten, så länge som förordning (EG) nr 859/2003 inte finns med bland de gemenskapsrättsakter som omnämns i avsnitt A i bilaga II till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan[,] om fri rörlighet för personer, undertecknat i Luxemburg den 21 juni 1999, och som avtalsparterna har förbundit sig att tillämpa. Bosättningsmedlemsstaten är således inte skyldig att tillämpa rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1992/2006 av den 18 december 2006, och rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning nr 1408/71, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt förordning nr 118/97, på nämnda arbetstagare och dennes maka.
- Artiklarna 2, 13 och 76 i förordning nr 1408/71 och artikel 10.1 a i förordning nr 574/72 saknar relevans vad avser en tredjelandsmedborgare som befinner sig i samma situation som klaganden i målet vid den hänskjutande domstolen, eftersom den-

nes situation endast omfattas av bosättningsmedlemsstatens lagstiftning. Enbart den omständigheten att denne medborgares barn är unionsmedborgare medför inte att det är olagligt att vägra att bevilja familjeförmåner i bosättningsmedlemsstaten när, såsom framgår av den hänskjutande domstolens konstateranden, de nödvändiga lagliga villkoren för att bevilja sådana förmåner inte är uppfyllda.

(¹) EUT C 233, 26.9.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 18 november 2010 (begäran om förhandsavgörande från Rayonen sad Plovdiv — Bulgarien) — Vasil Ivanov Georgiev mot Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

(Mål C-250/09 och C-268/09) (¹)

(Direktiv 2000/78/EG — Artikel 6.1 — Förbud mot åldersdiskriminering — Universitetsprofessorer — Nationell bestämmelse enligt vilken avtal om visstidsanställning ska ingås efter 65 års ålder — Avgångsskyldighet vid 68 års ålder — Motivering för särbehandling på grund av ålder)

(2011/C 13/19)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Plovdiv

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Vasil Ivanov Georgiev

Svarande: Tehnicheski universitet — Sofia, filial Plovdiv

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Rayonen sad Plovdiv — Tolkning av artikel 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för lika-behandling (EGT L 303, s. 16) — Nationell lagstiftning som för universitetsprofessorer som uppnått 65 år enbart innehåller en möjlighet att ingå tidsbegränsade anställningsavtal — Nationell lagstiftning enligt vilken den slutgiltiga pensionsåldern fastställs till 68 år — Motivering för särbehandling på grund av ålder

Domslut

Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling, och i synnerhet artikel 6.1, ska tolkas så, att direktivet inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den lagstiftning som är aktuell i det nationella målet, som innebär en avgångsskyldighet för universitetsprofessorer som fyllt 68 år och att universitetsprofessorer enbart kan fortsätta